

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, jakimi kryteriami organ ten powinien się kierować i jakimi kryteriami jest on związany, gdy rozstrzyga sprawę przyznania zwolnienia określonego w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r.?
- 3) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że rozpatrując sprawę przyznania żadanego zwolnienia, organ odpowiedzialny za przyznanie wyżej wymienionego zwolnienia jest uprawniony lub zobowiązany do uwzględnienia między innymi faktu, że skarżący będący wnioskodawcami dążą do urzeczywistnienia swoich podstawowych praw (w niniejszej sprawie, prawa do ochrony sądowej), jakkolwiek powinien on także zadbać o to, by jeżeli w szczególnym przypadku zwolnienie zostaje przyznane, nie zaprzeczyło to celowi przewidzianej sankcji oraz aby zwolnienia nie nadużyto (na przykład w przypadku, gdyby kwota przydzielona na zapewnienie środka prawnego była oczywiście nieproporcjonalna w stosunku do zakresu wyświadczonych usług prawniczych)?
- 4) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że jedną z racji uzasadniających nieprzyznanie zwolnienia określonego w tym przepisie może być niezgodny z prawem sposób pozyskania funduszy, przez których użycie ma zostać zrealizowane zwolnienie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. 2006, L 134, s. 1.).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu
11 czerwca 2013 r. — X**

(Sprawa C-318/13)

(2013/C 233/06)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/7/EWG (¹) (dyrektywa w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, na

podstawie którego uwzględnia się różną średnią długość życia mężczyzn i kobiet jako kryterium aktuarialne dla obliczenia ustawowych świadczeń zabezpieczenia społecznego wypłacanych w wyniku wypadku przy pracy, jeżeli przy zastosowaniu tego kryterium jednorazowe świadczenie odszkodowawcze wypłacane mężczyźnie jest niższe niż odszkodowanie, które otrzymałaby kobieta w tym samym wieku, która poza tym znajduje się w porównywalnej sytuacji?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy w niniejszej sprawie występuje wystarczająco istotne naruszenie prawa Unii jako przesłanka odpowiedzialności państwa członkowskiego, jeżeli uwzględnić w szczególności, że

— Trybunał nie zajął w swoim orzecznictwie wyraźnego stanowiska co do tego, czy przy wymiarze świadczeń ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego, które objęte są zakresem zastosowania dyrektywy 79/7/EWG, można uwzględniać czynniki aktuarialne związane z wiekiem;

— w wyroku w sprawie C-236/09 Test-Achats Trybunał stwierdził nieważność art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/113/WE (²) (dyrektywa wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług), który dopuszcza uwzględnienie takich czynników, zastrzegając jednak, że nieważność ta następuje po upływie okresu przejściowego, i

— w dyrektywach 2004/113/WE i 2006/54/WE (³) (dyrektywa w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy) prawodawca unijny dopuścił w pewnych warunkach uwzględnienie takich czynników przy obliczaniu świadczeń w rozumieniu tych dyrektyw, a ustawodawca krajowy przyjął na tej podstawie, że czynniki te można uwzględniać również w dziedzinie ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego, których dotyczy niniejsza sprawa?

(¹) Dz.U. L 6, s. 24.

(²) Dz.U. L 373, s. 37.

(³) Dz.U. L 204, s. 23.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu
20 czerwca 2013 r. — Marjan Noorzia**

(Sprawa C-338/13)

(2013/C 233/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Marjan Noorzia

Pozwany organ: Bundesministerin für Inneres

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu, zgodnie z którym małżonek i zarejestrowany partner już w chwili złożenia wniosku muszą mieć ukończony 21. rok życia, aby mogli być uznani za członków rodziny uprawnionych do łączenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 21 czerwca 2013 r. — bpost SA przeciwko Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-340/13)

(2013/C 233/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: bpost SA

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 tiret piąte dyrektywy 1997/67/WE ⁽¹⁾, zmienionej przez dyrektywy 2002/39/WE ⁽²⁾ i 2008/06/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że nakłada on obowiązek niedyskryminacji, zwłaszcza w stosunkach pomiędzy operatorem świadczącym usługi powszechne a pośrednikami, w odniesieniu do rabatów funkcjonalnych przyznawanych przez tego operatora, przy czym rabaty o charakterze wyłącznie ilościowym objęte są stosowaniem art. 12 tiret czwarte?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy rabat o charakterze wyłącznie ilościowym jest zgodny z obowiązkiem niedyskryminacji przewidzianym w art. 12 tiret czwarte, jeśli zróżnicowanie cen, jakie wprowadza, opiera się na czynniku obiektywnym uwzględniającym właściwy rynek geograficzny i usług i nie prowadzi do efektu wykluczenia lub wzmocnienia lojalności?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy rabat ilościowy przyznany pośrednikowi narusza zasadę niedyskryminacji przewidzianą w art. 12 tiret piąte, jeśli jego wysokość nie jest równa rabatowi przyznawanemu nadawcy, który nadaje równoważną ilość przesyłek, ale jest równa wszystkim rabatom, które są przyznawane wszystkim nadawcom na podstawie liczby przesyłek każdego z tych nadawców, których przesyłki zebrał?

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.U. L 176, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. L 52, s. 3).